

Gazeta Nowska

Abonament miesięczny w ekspedycji 90 groszy, z opłatą pocztową 1,— złoty. W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie lub tym podobnych nie przewidzianych okoliczności, wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonenci nie mają prawa domagać się niedostarczonych numerów lub odszkodowania.

Od ogłoszeń pobiera się za 1-lin. wiersz 30 groszy. Reklamy przed dziełem ogłoszeń wiersz 35 groszy. — „Gazeta Nowska” wychodzi 1 raz tygodniowo a mianowicie w piątek. — Wydawca, drukiem i nakładem Władysława Wesółowskiego w Nowem (Pomorze). Prenumerata płatna z góry. Ogłoszenia płatne natychm. Redaktor odpowiesz. Władysław Wesółowski, Nowe.

Nr. 2.

Nowe, sobota 8-go stycznia 1938 r.

Rok XV.

Wzrost wpływów z podatków.

Wpływy z podatków bezpośrednich wyniosły w okresie 7 miesięcy ub. r. budżetowego, tj. od kwietnia do listopada 1937 r. 454.275 tys. zł wobec 428.437 tys. zł w odpowiednim okresie 1936 r. budżetowego, zwiększyły się zatem o 25,373 tys. zł, czyli o 6.0 proc.

Podatki pośrednie przyniosły w omawianym okresie 138.166 tys. zł wobec 120.906 tys. w 1936 r., przy czym na wzrost ten wpłynął w pewnym rzędzie wzrost wpływów z podatku od cukru.

Wpłaty przedsiębiorstw państwowych wyniosły 73.753 tys. zł wobec 48.311 tys. w analogicznym okresie 1936 r., zatem wzrost wynosi 25.422 tys. zł, tj. 52.6 proc.

Przyrost naturalny.

Ogłoszone ostatnio cyfry, dotyczące przyrostu naturalnego ludności w niektórych krajach europejskich w II kwartale ub. r. świadczą o dużych zmianach, jakie zaszły w tym okresie w szeregu krajów. Francja np., w której od dłuższego czasu notowano ubytek ludności, zarejestrowała w II kwartale ub. r. po raz pierwszy od kilku lat przyrost naturalny ludności. W Anglii w I kwartale ub. r. zanotowano dość znaczny ubytek ludności, jednak w okresie sprawozdawczym sytuacja zmieniła się tak dalece, iż zarejestrowano nawet znaczny przyrost.

Największy przyrost naturalny w liczbach bezwzględnych zanotowano w II kwartale ub. r. w Niemczech, mianowicie 133.998 osób. We Włoszech przyrost naturalny wyniósł 100.857 osób, w Polsce 88.794, w Anglii wraz z Walią 43.343 (w I kwartale ub. r. zanotowano ubytek ludności o 18.210 osób), w Holandii 26.102, w Czechosłowacji 17.769, w Bułgarii 13.267, na Węgrzech 11.720, na Łotwie 6.436, w Norwegii 4.599, na Litwie 1.972, wreszcie we Francji przyrost naturalny wyniósł 1.861 osób, podczas gdy w poprzednim kwartale zanotowano ubytek ludności o 19.066 osób.

Małżeństwa w poszczególnych krajach.

Główny Urząd Statystyczny opracował dane, dotyczące liczby zawartych małżeństw w okresie I kwartału ub. r. w poszczególnych krajach.

Najwięcej małżeństw w liczbach bezwzględnych zawarto w Niemczech — 117.075, a w ostatnim kwartale 1936 zarejestrowano aż 177.379 małżeństw. W Polsce zanotowano jednak znacznie mniejszą liczbę małżeństw, gdyż tylko 79.043. W Anglii wraz z Walią — 70.455, we Włoszech — 62.092 (w poprzednim kwartale zawarto 133.141 małżeństw). Na dalszych miejscach znajdują się Francja — 55.001, Czechosłowacja — 26.697, Bułgaria — 20.123, Węgry — 19.383, Holandia — 10.539, Litwa — 5.916, Norwegia — 3.910, Łotwa 3.702.

Sprawa świadczeń emerytalnych.

Jak wyjaśnia Zakład Ubezpieczeń Społecznych, czynności związane z ustalaniem uprawnień do świadczeń emerytalnych robotników i pracowników umysłowych, przyznawaniem im tych świadczeń, odmową, zmianą względnie wstrzymaniem świadczeń, podzielone są między ubezpieczalnie społeczne a Z. U. S. i jego oddziały.

Ubezpieczalnie społeczne przyjmują roszczenia o świadczenia, udzielają informację co do wymaganych dokumentów, sposobu ich uzyskania, ustalają okoliczności faktyczne, mające wpływ na prawo do świadczeń i ich wysokość, ustalają na podstawie posiadanych ewidencji przebieg ubezpieczenia, a przy roszczeniach uzależnionych od stanu zdrowia przeprowadzają badania lekarskie. Na podstawie zebranych przez ubezpieczalnie materiałów, decyzje w sprawie roszczeń emerytalnych podejmuje centrala Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (lub jego oddział), która przeprowadza również wypłatę świadczeń.

Produkcja żelaza.

Donoszą z Londynu, że według obliczeń sfer fachowych, produkcja surówki żelaznej w r. 1937 wyniosła na całym świecie 106 miln. ton, wobec 91 miln. ton w r. 1936 i 74 miln. ton w r. 1935.

Przedstawienie młodzieży.

W dniu 9 bm. o godzinie 19,30 urządził Kat. Stow. Młodzieży męskiej na sali p. Borkowskiego przedstawienie teatralne p. t. „Manewry jesienne”, operetka 3-akt. Bakony'ego — muzyka Kalmana. Kostiumy oryginalne. Efektowna dekoracja sceny. W przerwach wystąpi chór rewelersów. Po przedstawieniu odbędzie się zabawa taneczna.

Zjazd kupiectwa.

Ogólny zjazd Kupaictwa Pomorskiego, jaki odbędzie się w Bydgoszczy w dniu 16 stycznia br. zapowiada się imponująco.

Zjazd zaszczytą swą obecnością Wicepremier Rządu i Minister Skarbu P. Inż. E. Kwiatkowski, Minister Przemysłu i Handlu P. A. Roman, Wojewoda Pomorski P. Minister Raczkiewicz, J. E. X. Biskup Okoniewski, najwyżsi reprezentanci wojskowości, przedstawiciele Sejmu i Senatu, władz administracyjnych, samorządu gospodarczego i terytorialnego oraz szerokie warstwy kupiectwa.

Czołowy referat, który wygłosi Prezes Związku Towarzystw Kupieckich na Pomorzu p. Poseł T. Marchlewski, zobrazuje całokształt sytuacji gospodarczej Pomorza ze specjalnym uwzględnieniem położenia kupiectwa pomorskiego. Referent wyprowadzi szereg wniosków generalnych, mających na celu wyrwanie Pomorza z obecnego impasu gospodarczego i wciągnięcia go w orbitę ogólnopolskiego planu inwestycyjnego.

Spodziewana jest obszerna odpowiedź Wicepremiera Inż. Kwiatkowskiego.

Rynek złota.

National City Bank zamieścił w swoim ostatnim sprawozdaniu sytuację na rynku złota w Stanach Zjednoczonych, a zwłaszcza przyczynami ostatniego znacznego odpływu tego kruszcza z Ameryki.

Bank stwierdza, że nastawienie szerokiej sfery publiczności wobec problemów złota uległo zasadniczej zmianie. Podczas gdy jeszcze przed pół rokiem właściciele złota starali się za wszelką cenę pozbyć swoich zapasów, obawiając się zniżki cen tego kruszcza, to ostatnie dwa miesiące przyniosły silny wzrost popytu na złoto, w którym ciułacze lokują swoje kapitały. Wzmocnienie się tezauryzacji złota w Stanach Zjednoczonych przypisuje Bank silnemu spadkowi kursów na giełdach papierów wartościowych i pogorszeniu się sytuacji gospodarczej Stanów. Na tezauryzację złota wpłynęły jednak może w najwyższym stopniu coraz uporczywie krążące pogłoski o możliwości dalszej dewaluacji dolara, która ma jakoby wpłynąć na ożywienie życia gospodarczego.

Tunel pod kanałem La Manche.

Dziennik paryski „Intransigeant” donosi, iż w r. 1938 rozpocznie się budowa tunelu podmorskiego, łączącego Francję z Anglią. „Intransigeant” twierdzi, że podstawą przyszłych prac ma być projekt inż. Basdevant. Wykonanie projektu miałoby kosztować 1 i pół miliarda franków, roczne zaś koszty utrzymania pochłaniałyby 10 milionów franków.

Z życia gospodarczego Polski.

Liczba dzieł naukowych, dotyczących podstawowych zagadnień gospodarczych Polski, pisanych przez ekonomistów Rzeszy Niemieckiej stale wzrasta. Zainteresowanie gospodarką Polski ze strony przedstawicieli niemieckiej wiedzy ekonomicznej Trzeciej Rzeszy wzmogło się ostatnio tak silnie, że na dobrą sprawę można już ułożyć wcale pokaźną bibliotekę ekonomiczną o Polsce, napisaną w okresie narodowego socjalizmu.

Niemców interesują różne dziedziny naszego życia gospodarczego. W ostatnich tygodniach wydali Niemcy rodzaj podręcznej encyklopedii gospodarczej Polski, bogato ilu-

Wysuszone mydło Tukan w paczkach po 500 gramów.

strowaną a przy tym bardzo tania, przeznaczoną wyraźnie dla szerokiej publiczności niemieckiej.

Niemcy dążą planowo do stworzenia własnej wiedzy o gospodarce Polski, by swoje projekty ekspansji gospodarczej móc oprzeć na naukowych, dokładnie zbadanych podstawach.

Przeglądając uważnie tę nową literaturę o Polsce, stwierdza się w niej wyraźną zmianę na lepsze w stosunku do tego, co było w nieliczonych pracach tego typu dawniej wydanych. Brak złośliwości pod adresem Polski! Jest krytyka, ale dosyć rzeczowa i ujmowanie zagadnień pod kątem widzenia interesów niemieckich, co jest rzeczą zrozumiałą w literaturze tego typu. Tak np. jeden z autorów, dr Ruderhausen pisze, że geopolityczne położenie Polski powinno wpłynąć na kierunek jej polityki gospodarczej według linii: wschód-zachód. Tymczasem od lat dziesięciu polityka ta idzie, wbrew oczekiwaniu, wyraźnie po linii: północ-południe. Polska postawiła sobie jako cel stać się państwem morskim i całe gospodarstwo zostało podporządkowane temu jednemu celowi. Dr Ruderhausen poddaje w wątpliwość gospodarce korzyści tej polityki handlu morskiego i nie wróży trwałości jej dotychczasowemu powodzeniu.

Inny autor K. A. Pohl, doradza Polsce, ażeby porzuciła myśl o połączeniu drogą wodną Bałtyku z portami Morza Czarnego, a natomiast uporządkowała polską drogę wodną z zachodu na wschód. Niemcy, jak wiadomo, dążą do uzyskania połączenia wodnego przy pomocy kanałów śródlądowych i spławnych rzek z Z. S. S. R. a poprzez Z. S. S. R. z krajami Bliskiego Wschodu. Jedyną przeszkodą na tej drodze, po uszlachetnieniu Dniepru i przewidzianym połączeniu Dniepru z Wołgą jest brak odpowiedniego odcinka dróg wodnych w Polsce. Pohl chciałby wrzucić polską politykę komunikacyjną w orbitę interesów niemieckich.

Trzeci z kolei autor, dr Rühling, badając sieć kolejową Polski, krytykuje mocno budowę magistrali węglowej, która była wyrazem woli ze strony Polski prowadzenia samodzielnej polityki gospodarczej i radzi Polsce skierowanie jej skromnych środków na budowę lokalnych arterii komunikacyjnych.

Dwa razy daje — kto szybko daje. — Złóż dziś ofiarę na Pomoc Zimową!

Sprawa finansowania dróg.

Na Kongresie Drogowym toczyła się dyskusja nad niezmiernie ważną sprawą finansowania dróg. Wszyscy mówcy twierdzili zgodnie, że środki finansowe dróg są niedostateczne, co może grozić drogom naszym zupełną ruiną. Byłoby błędem nie do darowania, aby Polska nie potrafiła utrzymać tych dróg, które otrzymała po zaborcach, lub zbudowała sama kosztem znacznych wysiłków finansowych.

Muszą więc być uzyskane nowe środki finansowe na gospodarkę drogową. W pierwszym rzędzie zwrócono uwagę na to, aby wszyscy użytkownicy dróg byli pociągnięci do świadczeń drogowych w równej mierze, oraz aby wszystkie dochody, związane choćby w sposób pośredni z drogami, jakie czerpie państwo lub samorządy, były obracane na drogi.

Wysunięto więc projekt wprowadzenia podatku od koni, które, jak wykazują doświadczenia niszczą drogi w sposób bardzo znaczny zwłaszcza zaś te drogi, które dużymi wysiłkami finansowymi państwa i samorządów zostały zaopatrzone w nawierzchnie ulepszone. Szczególnie zaś bardzo silnie opodatkowanie to powinno dotknąć konie, niezatrudniane w rolnictwie, gdyż rolnicy płacą już opłaty drogowe i raczej byłoby wskazane, aby wysokość tych opłat, uchwalanych przez rady powiatowe, nie była obniżona przez władze nadzorcze. Następnie podkreślono, że opłaty drogowe powinny być powszechne, gdyż wszyscy obywatele w jednakowym stopniu, w sposób pośredni czy bezpośredni, korzystają z dobrodziejstw, jakie daje krajowi dobra i gęsta sieć drogową.

Należałoby więc pociągnąć do uiszczania tych opłat również tych, którzy ich dotąd nie płacą, a więc płatników nie obciążonych żadnymi innymi podatkami poza podatkiem dochodowym. W biednej Bułgarii każdy obywatel płaci podatki drogowe, nie jest więc słuszne, aby u nas duży odłam społeczeństwa był od nich zwolniony. Następnie nasuwa się myśl, aby zmienić podstawę wymiaru opłat drogowych od przemysłu i handlu i ustalać te opłaty nie w stosunku do kosztów świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, ale w stosunku do podatku przemysłowego od obrotu. Byłoby to sprawiedliwsze, gdyż ten, kto posiada większy obrót, więcej powinien być obciążony, gdyż należy mniemać, że w większym również stopniu korzysta z urządzeń komunikacyjnych. Wreszcie zwrócono uwagę na konieczność przyznania miastom wydzielonym prawa poboru opłat drogowych.

Podkreślono dalej, że na cele drogowe powinny być przekazane wszelkie podatki i opłaty od materiałów pędnych, podatki od garaży, warsztatów reperacyjnych samochodowych, stacji obsługi, fabryk pojazdów mechanicznych i ich części, oraz cła od pojazdów mechanicznych i ich części, sprowadzanych z zagranicy.

Poza tym podkreślono, że wszystkie dochody czerpane z tych źródeł powinny iść na modernizację dróg, zaś na utrzymanie musi być przewidziana stała dotacja z dochodów ogólnobudżetowych. Wreszcie stwierdzono, że Fundusz Pracy, czerpiący dochody z podatków powinien finansować nie w formie pożyczek, ale dotacji, w głównej mierze inwestycje drogowe, jako podstawowe i pierwszej potrzeby, choć nierentujące bezpośrednio.

Wreszcie omawiano sprawy świadczeń w naturze na cele drogowe, podkreślając konieczność wprowadzenia kilku reform w tej dziedzinie, celem usprawnienia i lepszego wykorzystania świadczeń w naturze. Poza tym omawiano również sprawy wprowadzenia służby pracy i jej wykorzystania dla dróg.

**Każdy kto jest syty,
każdy kto zarabia
pamiętać powinien
o ciężkiej doli**

**bezrobotnych.
Składajmy ofiary
na Pomoc Zimową.**

Prawo i życie.

W jakiej wysokości żądać może odszkodowania osoba, której zadano uszkodzenie ciała i oszpecenie.

Na pytanie powyższe odpowiada obszernie kodeks zobowiązań. Za uszkodzenie ciała lub za wywołanie rozstroju zdrowia sprawca tych czynów ponosi wszelkie koszty powstałe z tego powodu, a w razie potrzeby obowiązany jest do wyłożenia z góry sumy niezbędnej na leczenie poszkodowanego. Gdyby poszkodowany utracił w całości lub w części zdolność do pracy zarobkowej albo gdyby zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia w przyszłości, wtedy zobowiązany do odszkodowania powinien mu wypłacić rentę w wysokości odpowiadającej wyrządzonej szkodzi. Jeżeli w czasie wydania wyroku szkoda nie da się jeszcze dokładnie ustalić, np. Kasa Chorych uznała pacjenta za niezdolnego do pracy na pewien tylko czas aż do dalszej decyzji, wówczas może być przyznana poszkodowanemu renta tymczasowa.

W razie śmierci pokrzywdzonego wskutek uszkodzenia ciała sprawca przestępstwa winien zwrócić koszty leczenia i pogrzebu temu, kto je poniósł. Kwestia się komplikuje, gdy ofiara przestępstwa pozostawia przy życiu osoby, które utrzymywać obowiązana była z mocy ustawy i które rzeczywiście utrzymywała, np. policjant postrzelili omyłkowo uciekającego 20-letniego chłopca, który następnie zmarł. Zmarły pracą swą utrzymywał rodziców. W tej sytuacji sprawca zabójstwa winien wypłacić rodzicom ofiary rentę, obliczoną stosownie do potrzeb poszkodowanych, do dochodów i prawdopodobnej długości życia zmarłego, a także do prawdopodobnego czasu trwania prawa do alimentacji. Podkreślić należy, iż prawo do renty ma w tym wypadku nie tylko rodzice lecz w ogóle krewni, powinowaci, wychowawcy i inne osoby bliskie, którym zmarły dobrowolnie i stale dostarczał środków utrzymania.

Zamiast renty sąd może z ważnych powodów przyznać jednorazowe odszkodowanie, które nie może przewyższać dziesięcioletniej kapitalizacji renty, chyba że strony zgodzą się na wyższą kapitalizację. Niezależnie od powyższych, prawo do odszkodowania za stratę materialną pokrzywdzony ma prawo do zadośćuczynienia za szkodę moralną, np. przed kilku dniami sąd okręgowy warszawski, rozpatrując sprawę o uderzenie siekierą, co spowodowało utratę oka ofiary, przyznał pokrzywdzonemu 1000 zł tytułem odszkodowania za oszpecenie.

Ile lat liczy nasza ziemia?

Geolodzy i astronomowie obliczali wiek ziemi na podstawie różnych metod. Uczony francuski, Paul Caudere, twierdzi, iż wiek ziemi wynosi około 2 miliardy lat, od czasu, gdy posiadała ona twardą, stałą skorupę. Inni uczeni, opierając się na wynikach badań radioaktywności, obliczają wiek ziemi na około 3 miliardy lat. Według więc przyjętych obecnie poglądów w kołach uczonych, ziemia nasza, jako ciało niebieskie stałe, liczy od 2 do 3 miliardów lat.

Doniosłe odkrycie archeologiczne.

W Szwecji, w miejscowości Sparlösa, odnaleziono kamienie runiczne pokryte napisami, które wywołały spory wśród ekspertów. Odszukane kamienie runiczne przypominają wykopaliska w sąsiedniej prowincji Rök, które dotąd nie zostały dokładnie odcyfrowane. Kamienie ze Sparlösa i z Rök pochodzą, zdaniem archeologów, z tego samego okresu, a mianowicie z końca VIII i początku IX stulecia.

Odnalezione kamienie znajdowały się w ścianach kościoła parafialnego. Były one pęknięte na dwie części; na nich wryte były napisy, rysunki i zachowane są doskonale i przedstawiają świątynię pogańską, lwa, żaglowiec i wojownika. Odczytanie napisów na kamieniach ze Sparlösa przyczyniło wiele kłopotów badaczom. Znawcą języków nordyckich, dr Hugo Jungner, który studiował dłuższy czas napisy, przypuszcza, iż treścią ich jest akt darowizny majątku i większość uczonych podzielała jego opinie. Obecnie tajemnica napisów została już definitywnie rozwiązana. Według najnowszej interpretacji, treść napisu jest następująca. Pewien starzec, imieniem Varin, opowiada w jaki sposób dokonano morderstwa na jego synu i żali się, że jest zbyt stary, by móc zemścić się na mordercy zgodnie z niepisany prawem swej epoki. Posiada on syna w młodym wieku, na którego nakłada święty obowiązek zemsty. Rytownik w słowach pełnych namiętności i mocy ciska złorzeczenia na mordercę.

Jak powstał piernik.

Wynalezienie piernika połączone jest z dość romantyczną historią. Powstał on dzięki pomyłce. Poraz pierwszy upieczono piernik w r. 1435 w mieście Dion we Francji. W małej uliczce naprzeciw kościoła Notre Dame mieściła się piekarnia majstra Anzelma, słynąca na całą okolicę. W charakterze czeladnika pracował u niego niejaki Piotr Ripeaud, wielce zakochany w córce swego szefa. Tak był zakochany, że z rozrządzenia ciągle popełniał przedziwne gaffy. Pewnego razu miał przygotować maślane bułeczki dla generalnego intendanta Burgundii. W rozrządzeniu jednak zamiast masła użył... miodu. W ten sposób powstał pierwszy piernik. Ripeaud wysłał bułki intendantowi, które mu ogromnie smakowały. Legenda głosi, że interesy majstra Anzelma znacznie się poprawiły i że wreszcie zgodził się na małżeństwo swej córki z Piotrem. A pierniki z dworu Burgundii powędrowały do innych krain i wreszcie na cały świat.

Ile kosztowały wyprawy polarne.

Specjaliści norwescy obliczyli, że wyprawy polarne, podjęte do dnia dzisiejszego kosztowały ponad 100 milionów złotych. Wypada zaznaczyć, że w wieku XIX wypraw takich było aż 79. Należy także zanotować, że wyprawy do Bieguna Południowego łącznie z wyprawami Byrda i Wilkina kosztowały tylko 40 milionów. Wynika to stąd, że starano się przede wszystkim zdobyć Arktydę, która dać może pewne korzyści ekonomiczne, podczas gdy Antarktyda jest zbyt odległa od wielkich lądów.

Najmłodszy major.

Najmłodszym urzędnikiem w U. S. A. a napewno i na całym świecie jest mr. Brien Hanzel Aby w Crystal Springs (Missisipi). Został on mianowany „honorowym majorem” w sztabie gubernatora stanu Oklahoma. C. W. Marland'a. Mr. Aby jest prawnikiem zasłużonego dziennikarza M. G. Aby'ego i liczy w tej chwili... dwa miesiące! Ten młody człowiek zajdzie chyba daleko.

Obwieszczenie

o opłatach od ogierów nieuznanych.

Zarząd Miejski podaje do wiadomości, że na podstawie ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą koni (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 284) oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 2 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 339) będzie pobierana w r. 1938 opłata od ogierów nieuznanych (nie posiadających świadectw uznania).

Opłacie w wysokości 50 zł podlega każdy ogier nieuznany, mający ukończone cztery lata z wyjątkiem ogierów, co do których posiadacze ich przedstawiają zaświadczenia, wydane przez:

a) instytucje urządzające próby dzielności koni, stwierdzające, że ogiery te są przygotowywane w bieżącym roku kalendarzowym do prób dzielności lub biorą udział w próbach dzielności, odbywających się zgodnie z przepisami o wycięgach konnych.

b) właściwy okręgowy urząd górniczy, stwierdzające, że ogiery te pracują stale w kopalniach pod ziemią,

c) kierownika zakładu naukowego lub leczniczego, stwierdzające, że ogiery te są używane do badań naukowych lub leczniczych w tych zakładach,

d) starostę, stwierdzające, że ogiery te znajdują się w zwierzynicach jako okazy lub biorą udział w popisach na arenach cyrkowych,

e) powiatowego lekarza weterynaryjnego, stwierdzające, że ogiery te z powodu podeszłego wieku lub wady organicznej nie mogą być trzebione bez narażenia w dużym stopniu na śmierć lub nieuleczalne kalectwo.

Wiek ogiera liczy się od 1 stycznia roku, w którym ogier urodził się.

Zarząd Miejski zawiadamia, że:

1. posiadacze ogierów podlegających opłacie obowiązani są do dnia 1 marca zgłosić te ogiery do Zarządu Miejskiego opłatę w wysokości 50 zł,

2. opłaty pobierane będą przez Zarząd Miejski począwszy od dnia 11 marca 1938 r.,

3. opłaty nie uiszczone do dnia 1 kwietnia 1938 będą, zgodnie z obowiązującymi przepisami, ściągnięte przymusowo z doliczeniem kosztów egzekucyjnych.

Posiadacze ogierów podlegających opłacie, którzy nie zgłoszą ich do Zarządu Miejskiego, niezależnie od obowiązku uiszczania opłaty w wysokości 50 zł, karani będą grzywną do 20 zł.

Nowe, dnia 4 stycznia 1938 r.

(—) Kuchczyński
burmistrz.

Druki

handlowe
przemysłowe
familijne

wykonuje

staranie — gustownie — szybko
i po cenach niskich

**Drukarnia
W. Wesółskiego
w Nowem.**

NAKAZY ZAPŁATY

można nabyć w księgarni

W. Wesółskiego.